

Čís. 11754.

Simultanní zástavní věřitel jest oprávněn propustiti kteroukoliv zástavu ze závazku, a to i za exekuce, třebas jsou tu zadnější věřitelé a jejich práva, nanejvýš jejich případný náhradní nárok byl by tím ohrožen.

(Rozh. ze dne 17. června 1932, R I 447/32.)

Na nemovitostech zapsaných ve vložce č. 12 byly zajištěny tyto pohledávky: a) pod běžným číslem C 80 občanské záložny v P. 5000 Kč, b) pod b. č. C 81 občanské záložny v P. 1500 Kč, c) pod b. č. 82 občanské záložny v P. 13.000 Kč, d) pod b. č. 83 občanské záložny v P. 10.000 Kč, e) pod b. č. 89 okresní hospodářské záložny v P. 6500 Kč. Vedlejšími vkladby byly: 1. vložka č. 926 pro pohledávky uvedené pod a), b), c), d), 2. vložka č. 941 pro pohledávky uvedené pod a), b), c), d), e) a 3. vložka č. 944 pro pohledávky uvedené pod a), b), c), d), e). Vlastnice vedlejší vkladby vložka č. 941 žádala na základě prohlášení občanské záložny v P. ze dne 26. října 1931 a na základě úvěrní listiny ze dne 27. října 1931, by byl vložen ve vložce č. 12 a) výmaz zástavního práva za pohledávání Občanské záložny v P. 5000 Kč s přísl. (v b. č. C 1) a 10.000 Kč s přísl. (b. č. C 4), ale jen z vložky č. 941, ve které se poznamená výmaz práva zástavního za pohledávání Občanské záložny v P. 5000 Kč s přísl. (v b. č. C 1) a 10.000 Kč s přísl. (v b. č. C 4) ve vložce č. 12 jako ve vkladbě hlavní vložený; b) převod práva zástavního za pohledávky Občanské záložny v P. 1500 Kč a 13.000 Kč na úvěrní pohledávku banky M. do výše 14.500 Kč a poznamenán závazek, že s uvolněným právem zástavním za tento úvěr bude disponováno jen s výhradou knihovní přednosti pro zbytek této hypoteky, ale jen s platností co do vložky č. 941. K n i h o v n í s o u d žádané zápisy povolil, r e k u r s n í s o u d knihovní žádost zamítl. D ů v o d y: První soud pochybil, povoliv žádané výmazy a převody, aniž vzal zřetel na ustanovení § 222 ex. ř. poslední odstavec, ačkoliv měl při rozhodování o žádosti po ruce lustrum z exekučních spisů E 551/31 a i tyto spisy. Z těchto spisů jest patrné, že knihovní věřitel, občanská záložna v P., podáním ze dne 11. září 1931 žádala zaplacení svých shora pod a), b), c), d) uvedených pohledávek jen z dražebního výtěžku za nemovitosti zapsané ve vložce č. 12 (hlavní vkladba) — spisy E 551/31 týkají se exekučního prodeje jen nemovitosti ve vložce č. 12 — tím, že souhlasila s převzetím pohledávek uvedených pod a), d) a že žádala hotové zaplacení pohledávek uvedených pod b), c). Žádá tedy zaplacení svých pohledávek výhradně jen z výtěžku za nemovitosti zapsané ve hlavní vkladbě bez ohledu na to, že i vložky č. 926, 941 a 944 jsou společně zavázány. Tím by ovšem mohl býti poškozen zadnější věřitel — v souzeném případě stěžovatelka — neboť by se na něho po případě z nejvyššího podání vůbec nic neb méně dostalo, než kdyby byl předchozí věřitel vzhledem k tomu, že nemovitosti jsou spoluzavázány, žádal jen poměrný díl, připadající na prodanou, spoluzavázanou nemovitost. Tak tomu jest i v souzeném případě ohledně vložky č. 12. Vkladem výmazu a převodu pohledávek uvedených pod a), b), c), d), pokud se týče vložky č. 941

byl by zmařen účel ustanovení § 222 ex. ř., které dává zadnějšímu věřiteli nárok na náhradu za to, že předchozí věřitel k jeho škodě žádá zaplacení jen z prodané nemovitosti a dle kterého nárok následujícího věřitele na náhradu má být vložen na spoluzavázaných nemovitostech, které nebyly v dražbě prodány, a to v pořadí pohledávky uspokojeného simultanního věřitele. Dckud tedy není v řízení podle § 222 ex. ř. poslední odstavec zjištěno, zda stěžovatelce přísluší a v jaké výši takový nárok, který podle § 222 ex. ř. má být vložen v pořadí zaplacené pohledávky i ve vložce čís. 941 — jako v ostatních spoluzavázaných vložkách, — nelze o návrhu vlastnice spoluzavázané nemovitosti vložka čís. 941 o vklad výmazu a převodu rozhodnouti, neboť není zjištěno, zda a do jaké výše zůstane její nemovitost v pořadí zaplacené pohledávky zavázaná pro pohledávku stěžovatelky. Vymazán neb převeden by mohl být jen případný zbytek. Ježto první soud ve vložce čís. 941, která jest spoluzavázaná s vložkami čís. 12, 926 a 944, povolil vklad výmazu celých pohledávek uvedených pod a) a e) a převod rovněž celých pohledávek uvedených pod b) a c) bez ohledu na eventuelní nárok stěžovatelky, bylo rekursu vyhověno.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Je právem věřitele vzdáti se zástavy, jež mu pro jeho pohledávku byla zřízena, a, jde-li o simultanního zástavního věřitele, je jeho právem propustiti kteroukoli zástavu ze zástavního závazku. Tato zásada došla výrazu v ustanovení § 15 knih. zák., podle něhož simultanní zástavní věřitel může požadovati zaplacení i celé své pohledávky z kterékoli zastavené věci. Toto právo přísluší simultannímu zástavnímu věřiteli podle § 222 ex. ř. i za exekuce, a to, jak z uvedeného paragrafu vychází, i tehdy, jsou-li tu zadnější věřitelé a jejich práva, najmě jejich případný náhradní nárok byl by tím ohrožen (srovnej Gl. U. n. ř. 1029, 2074, sb. n. s. 6625). Neobstojí tudíž důvod, pro který rekursní soud zamítl žádost dovolací rekurentky o výmaz a o převod zástavních práv v napadeném usnesení uvedených na její nemovitosti vl. č. 941 pozemkové knihy pro katastrální území K., že totiž oním výmazem a převodem byli by dotčeni (ohroženi) zadnější věřitelé, zejména co se týče náhradního nároku, příslušejícího jim podle § 222 čtvrtý odstavec ex. ř. Pokud jde zvlášť o převod zástavního práva pro pohledávky 1500 Kč a 13.000 Kč vázající v uvedené vložce pro věřitelku Občanskou záložnu v P. na banku M., jehož povolení bylo hlavně v rekursu odporováno, čímž se však rekursní soud, jemuž k zamítnutí stačil onen důvod, nezabýval, není oprávněného důvodu, žádosti o převod nevyhověti a námitky proti povolení převodu nejsou opodstatněné. Jde o převod zástavního práva podle § 469 obč. zák. Podle tohoto paragrafu může vlastník hypotéky na základě kvitance nebo jiné listiny, kterou je zánik zástavního dluhu prokázán, přenést zástavní právo na novou pohledávku, která zapsanou zástavní pohledávku nepřevyšuje. Podle prohlášení dosavadní zástavní věřitelky Občanské záložny v P. jsou její pohledávky 1.500 Kč a 13.000

Kč uhrazeny a mohou jako zaniklé na zavazených nemovitostech býti vymazány. Tím je splněn předpoklad podle § 469 obč. zák. pro přenesení zástavního práva na stejnou co do výše pohledávku banky M. a, ježto jinak, s hlediska knihovního zákona, najmě jeho § 93 a násl. proti vyhovění žádosti nebylo překážky, pokud se týče jí není, byl prvním soudem žádaný převod právem povolen.

Čís. 11755.

Pokud se postižený domáhá výmazu známky ze známkového rejstříku obchodní a živnostenské komory, opíraje se o předpis § 10 zákona o ochraně známek, může tak učiniti jen žádostí na ministerstvo obchodu, nikoliv žalobou u civilního soudu. Žaloba soukromoprávní není však vyloučena, pokud se soutěžitel domáhá odstraňovací žalobou výmazu známky ze známkového rejstříku na základě předpisů zákona o nekalé soutěži, zejména na základě ustanovení §§ 1 a 11 zák. o nek. soutěži.

Pojem soutěže (§ 46 zákona ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.) není vyloučen tím, že nejde o totéž zboží neb o týž jeho druh, aniž tím, že nejde o zboží podobného druhu, jen když osoby přicházející v úvahu jako soutěžitelé jsou činné ve stejném nebo podobném hospodářském oboru. Podobnost hospodářského oboru má svou hranici v možnosti záměny podniku nebo zboží v očích průměrného zákazníka.

Nejde o podobné, nýbrž o zcela různé obory hospodářského podnikání, vyrábí-li jedna firma mentholovou francovku, druhá firma mléčný margarín a jedlé tuky, třebaže to i ono podnikání spadá v obor průmyslu chemického.

Žalobu podle § 11 odst. 3 zákona o nek. sout. má jen soutěžitel a i ten jen, když se ho čin bezprostředně dotýká (§ 15 odst. 2 zák. o nek. sout.).

(Rozh. ze dne 17. června 1932, Rv I 95/31.)

Žalující firma »Alpa« domáhala se na žalované společnosti »Delta«, by žalovaná byla uznána povinnou zdržeti se používání značky »Alpa« na zboží, v prospektech, reklamách, inserátech, tiskopisech, obchodních papírech všeho druhu a v jiných zevnějších zařízeních svého podniku, odstraniti slovo »Alpa« ze svého zboží, prospektů, reklam, inserátů, tiskopisů, obchodních papírů všeho druhu a jiných zevnějších zařízeních svého podniku, a vymazati známku »Alpa« ze známkového rejstříku Obchodní a živnostenské komory v Praze. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolání žalobkyně potud, že rozsudky nižších soudů i řízení jim předcházející, pokud šlo o žalobní návrh, by byla žalovaná strana uznána na základě § 10 zák. o ochraně známek povinnou vymazati (toliko) známku »Alpa« ze známkového rejstříku obchodní a živnostenské komory v Praze, zrušil a žalobu v tomto směru odmítl; jinak dovolání nevyhověl.